

॥ १२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ तानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
विध्वस्तवर्मकवचंप्रवित्थायुधकार्मुकं ॥ व्यद्रवत्तावकंसैन्यं लोड्यमानं समंततः ॥ सिंहादितमिवारण्येयथा गजकुलंतथा ॥ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व
णिसंकुलयुद्धेऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ संजय उवाच तानभिद्रवतो दृष्ट्वा पांडवांस्तावकं बलं ॥ दुर्योधनो महाराज वारयामास
सर्वशः ॥ १ ॥ योधांश्च स्वबलं चैव समं ताद्वरतर्षभ ॥ क्रोशतस्तव पुत्रस्य न स्मराज न्यवर्तत ॥ २ ॥ ततः पक्षः प्रपक्षश्च शकुनिश्चापिसौबलः ॥ तदा सशस्त्राः कुरवो
भीममभ्यद्रवन् नणे ॥ ३ ॥ कर्णोऽपि दृष्ट्वा द्रवतो धार्तराष्ट्रान्सराजकान् ॥ मद्वराजमुवाचे दयाहि भीम रथं प्रति ॥ ४ ॥ एवमुक्तश्च कर्णेन शल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ हं
सवर्णान्ह्यानग्यान्पैषीघ्नवृकोदरः ॥ ५ ॥ ते प्रेरिता महाराज शल्येनाहवशो भिना ॥ भीमसेन रथं प्राप्य समसज्जंत वाजिनः ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा कर्णं समायांतं भीमः
क्रोधसमन्वितः ॥ मतिं च क्रेविनाशाय कर्णस्य भरतर्षभ ॥ ७ ॥ सो ब्रवीत्सात्यकिं वीरं दृष्ट्वा घ्नं च पार्षतं ॥ यूयं रक्षतराजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ॥ ८ ॥ संश
यान्महतो मुक्तं कथंचित्प्रेक्षतो मम ॥ अग्रतो मे कृतो राजा छिन्नसर्वपरिच्छदः ॥ ९ ॥ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं राधेयेन दुरात्मना ॥ अंतमद्यगमिष्यामि तस्य दुः
खस्य पार्षत ॥ १० ॥ हंता स्म्यघरणे कर्णं सवामां निहनिष्यति ॥ संग्रामेण सुघोरेण सत्यमेतद्रवीमि ते ॥ ११ ॥ राजानमद्य भवतां न्यासभूतं ददानिवै ॥ तस्य संर
क्षणे सर्वेयत ध्वं विगतज्वराः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः प्रायादाधिरथिं प्रति ॥ सिंहनादेन महता सर्वाः सन्नादयन्दिशः ॥ १३ ॥ दृष्ट्वा त्वरितमायांतं भीमं युद्धा
भिनंदिनं ॥ सूतपुत्रमथोवाच मद्राणामीश्वरो विभुः ॥ १४ ॥ शल्य उवाच पश्य कर्ण महाबाहुं संक्रुद्धं पांडुनंदनं ॥ दीर्घकालाजितं क्रोधं मोक्तुकामं त्वयि
ध्रुवं ॥ १५ ॥ ईदृशं नास्य रूपं मे दृष्टपूर्वं कदाचन ॥ अभिमन्यौ हते कर्णराक्षसे च घटोत्कचे ॥ १६ ॥ त्रैलोक्यस्य समस्तस्य शक्तः क्रुद्धो निवारणे ॥ विभर्त्तिसदृशं रू
पं युगांताग्निसमप्रभं ॥ १७ ॥ संजय उवाच इति ब्रुवति राधेयं मद्राणामीश्वरे नृप ॥ अभ्यवर्तत वै कर्णं क्रोधदीप्तो वृकोदरः ॥ १८ ॥ अथागतं तु संप्रेक्ष्य भी
मं युद्धाभिनंदिनं ॥ अब्रवीद्वचनं शल्यं राधेयः प्रहसन्निव ॥ १९ ॥ यदुक्तं वचनं मे दत्तवयामद्रजनेश्वर ॥ भीमसेनं प्रति विभो तत्सत्यं नात्र संशयः ॥ २० ॥ एष शूर
श्च वीरश्च क्रोधनश्च वृकोदरः ॥ निरपेक्षः शरीरे च प्राणतश्च बलाधिकः ॥ २१ ॥ अज्ञातवासं वसता विराटनगरे तदा ॥ द्रौपद्याः प्रियकामेन केवलं बाहुसंश्रयात् ॥
॥ २२ ॥ गूढभावं समाश्रित्य कीचकः सगणो हतः ॥ सोऽद्य संग्रामशिरसि सन्नद्धः क्रोधमूर्छितः ॥ २३ ॥ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥